

## USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **M. R. M. S.**  
zastoupen Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou  
se sídlem v Brně, Příkop 8

proti  
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**  
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. července 2017, č. j. OAM-205/ZA-ZA11-ZA17-2017, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. července 2017, č. j. OAM-205/ZA-ZA11-ZA17-2017, ve věci mezinárodní ochrany, se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

### Odůvodnění:

#### I. Předmět řízení

Shora označeným rozhodnutím žalovaného nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

#### II. Obsah žaloby

1. Toto rozhodnutí napadl žalobce v celém rozsahu včas podanou žalobou, v níž uvedl, že v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany v České republice byl zkrácen na svých právech. Namítal, že žalovaný porušil ustanovení § 2 odst. 1, 3, § 3 a § 4 správního řádu a postupoval taktéž v rozporu s § 50 odst. 2, odst. 4, a § 68 odst. 3 téhož zákona, neboť si neopatřil pro vydání rozhodnutí odpovídající a dostatečné podklady a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Odůvodnění napadeného rozhodnutí proto považuje za nedostatečné a nepřezkoumatelné.
2. Žalobce zdůraznil, že opřel svou žádost o udělení mezinárodní ochrany o tvrzení, že byl v zemi svého původu pronásledován a bylo mu vyhrožováno v souvislosti s tím, že je rodinným příslušníkem rodiny S., která je v dlouhodobém a značně vyhroceném konfliktu plném násilí s rodinou M., přičemž rodině žalobce ani žalobci se nedostávalo a nedostává v tomto konfliktu pomoci a ochrany ze strany státních orgánů, palestinské policie či izraelské armády, naopak to byli právě rodinní příslušníci žalobcovy rodiny,

kteří byli bezdůvodně zatýkáni policií a následně trestáni v souvislosti se spory s rodinou M.

3. Dalším důvodem, proč žalobce žádal o udělení mezinárodní ochrany, je jeho důvodná obava ze zatčení ze strany palestinské policie, která jej v zemi jeho původu hledala a stále hledá, i ze strany izraelské armády, a v neposlední řadě rovněž problémy v Jordánsku. Žalobci i nadále hrozí pronásledování z výše uvedených důvodů a vážná újma spočívající v obavě o zdraví i život v případě, že by byl nucen vrátit se zpět do své vlasti.
4. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že podrobně, srozumitelně a věrohodně popsal důvody, proč opustil svou vlast a požádal v České republice o udělení mezinárodní ochrany. Skutková tvrzení byla od počátku řízení i během řízení zcela konkrétní, konsekventní a azylově relevantní. Popsal konkrétně konflikt mezi oběma znesvářenými rodinami, útoky ze strany rodiny M., neposkytnutí dostatečné ochrany ze strany palestinské policie či izraelské armády, a diskriminační jednání těchto složek, jimž byl a je vystaven tím, že po něm bylo a je pátráno. Vylíčil, proč svou situaci v zemi svého původu i v Jordánsku považoval za natolik závažné ohrožení svého života i osobní svobody, že se nakonec rozhodl opustit svou vlast a požádat o udělení mezinárodní ochrany.
5. Proto má žalobce důvodné obavy, že v případě nuceného návratu do země původu bude pronásledován z důvodu příslušnosti ke své rodině a nemůže očekávat ochranu a pomoc ze strany státních orgánů, policie či izraelské armády. Dle jeho mínění lze výše uvedené důvody podřadit pod zákonné důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu.
6. Pokud měl žalovaný pochybnosti o věrohodnosti jeho tvrzení, měl dát žalobci možnost údajné rozpory vysvětlit a odstranit. Navíc žalobce namítl, že žalovaný neuvedl v odůvodnění svého rozhodnutí žádný relevantní důvod zpochybňující věrohodnost žalobcových tvrzení. I v tomto ohledu je rozhodnutí nepřezkoumatelné. Závěr žalovaného, že žalobce má možnost obrátit se s žádostí o ochranu na tamní policejní složky je paušální úvahou postrádající zhodnocení, zda a do jaké míry mohl a může žalobce reálně očekávat účinnou pomoc.
7. Žalobce dle svého přesvědčení prokazatelně splňuje i podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) a písm. c) zákona o azylu, jelikož v zemi jeho původu by mu mohla být způsobena vážná újma ve formě mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení a trestání, respektive vážné ohrožení života z důvodu svévolného násilí v situaci vnitřního ozbrojeného konfliktu. Uvedené podmínky splňuje žalobce z toho důvodu, že je po něm v zemi jeho původu pátráno palestinskou policií i izraelskou armádou. Žalobce má rovněž obavy, že v případě nuceného návratu do země svého původu bude pronásledován, mimo jiné i z toho důvodu, že na území České republiky žádal o mezinárodní ochranu a v zemi svého původu by byl považován za uprchlíka. Poukázal zároveň na tu skutečnost, že vzhledem k problémům, které mu hrozí na území Jordánska i na území Izraele, nemá reálnou možnost vrátit se zpět na území Palestinské autonomní oblasti ani na území Jordánska.
8. Žalobce vytkl dále žalovanému to, že hodnotil jeho žádost na pozadí informací o stavu v zemi původu. Informace o zemi původu, které žalovaný cituje v žalobou napadeném rozhodnutí, považuje žalobce za neúplné a kusé. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jaké skutečnosti z těchto důkazů žalovaný zjistil a proč je hodnotil tak, že posouzení žalobcovy žádosti vedlo k neudělení mezinárodní ochrany. Nedostatečně zjištěný

skutkový stav nahradil žalovaný neúplnými a nedostačujícími informacemi o zemi původu, aniž by posoudil individuálně azylový příběh žalobce, kdy v jeho konkrétním případě je nutné přihlídnout k důvodům, které žalobce vedly k opuštění země svého původu, podání žádosti o mezinárodní ochranu a k odůvodněným obavám z návratu do země svého původu i k tomu, že žalobce je s ohledem na svou dlouhou nepřítomnost v zemi původu a důvody svého odchodu považován v zemi svého původu za uprchlíka.

Žalovaný se těmito okolnostmi při svém rozhodování dostatečným způsobem nezabýval a nevypořádal se s nimi.

9. Žalobce současně namítl, že žalovaný se při svém rozhodování nezabýval otázkou přiměřenosti napadeného rozhodnutí, a to s ohledem na jeho rodinné vazby. Rovněž v tomto směru považuje za nepřezkoumatelné.
10. Navrhl proto závěrem, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

### III. Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný popřel oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasil, neboť neprokazují, že by porušil některé ustanovení správního řádu či zákona o azylu.
12. Vyjádřil názor, že zjistil skutečný stav věci, zabýval se všemi okolnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení sdělil a opatřil si potřebné podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce nebyl členem žádné politické strany, organizace či hnutí, v místě bydliště se žádným způsobem veřejně neangažoval. Místo bydliště žalobce opustil v souvislosti se sporem dvou zneprátených rodin, avšak je třeba konstatovat, že od posledního incidentu je již značný časový odstup (téměř 10 let), a proto tento spor nelze považovat za žalobcovu pohnutku, která jej vedla k opuštění místa bydliště. Je třeba také zmínit, že jak palestinské správní složky, tak IDF (Israel Defence Forces), se vždy snažily tento spor uklidňovat. Žalobce v zemi původu žádné azylově relevantní potíže neměl a tyto mu v případě návratu do místa posledního bydliště nehrozí. Skutečnost, že by měl být žalobce v Jordánsku zadržen nelze považovat za pronásledování ze strany státní moci, jelikož žalobce úmyslně porušil tamní pobytový zákon.
13. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany však žalobce ani neuváděl, že by měl nějaké obavy z palestinských, jordánských či izraelských orgánů nebo že by byl jimi přímo fyzicky napaden (pouze jedenkrát napaden maskovanými osobami), během jejího sepisování výslovně uvedl, že se obává pomsty zneprátené rodiny, jiný důvod k žádosti nemá, proto pozdější jím popisované důvody, potíže a obavy v průběhu pohovoru působí značně účelově. Žalobce nikdy v destinacích svého pobytu nebyl zatčen či zadržen, ačkoli měl kontakty s různými v místě působícími složkami, proto i jeho obavy v tomto směru nepůsobí věrohodně. Žalobce také zemi opustil legálně, letecky, bez problémů, s vlastním cestovním pasem, což rovněž svědčí o tom, že o jeho osobu nemají tamní úřady zájem. V napadeném rozhodnutí se žalovaný zabýval i otázkou přiměřenosti s ohledem na rodinné vazby žalobce, které však tento nemá – do žádosti sdělil, že je
14. svobodným, bezdětným občanem. Na Západním břehu Jordánu, kde žalobce před vycestováním žil, ozbrojený konflikt ve smyslu § 14a zákona o azylu neprobíhá a v případě návratu na toto území žalobci mučení či jiné nelidské, ponižující zacházení nebo trest nehrozí.
15. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

### IV. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

16. K dotazu soudu sdělila zástupkyně žalobce přípisem ze dne 27. 8. 2018, že se jí nepodařilo žádným způsobem žalobce zkontaktovat a to ani telefonicky ani na jí známé adresy jeho pobytu.
17. V návaznosti na tuto zástupkyní žalobce sdělenou informaci požádal krajský soud příslušné správní orgány o sdělení, zda mají povědomost o tom, na jaké adrese se žalobce v současné době nachází.

18. Nejpodrobnější odpovědi se mu dostalo od Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra v přípisu ze dne 10. 9. 2018. Ta uvedla, že žalobce byl od 21. 3. 2017 do 13. 2. 2018 ubytován v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí. Dne 13. 2. 2018 byl vyřazen z evidence ubytovaných z důvodu svévolného odchodu. Od března 2018 se žalobce nacházel v Belgii, kde podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 18. 5. 2018 Česká republika akceptovala žádost Belgie o zpětvzetí v rámci Nařízení Dublin III. Transfer žalobce z Belgie dosud nebyl realizován.
19. Z informace Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 11. 9. 2018 vyplynulo, že žalobce dne 13. 2. 2018 svévolně opustil Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí.
20. Ředitelství služby cizinecké policie přípisem ze dne 13. 9. 2018 uvedenou informaci o svévolném odchodu rovněž potvrdilo. Dále uvedlo, že od 9. 3. 2018 je žalobce veden jako žadatel o udělení mezinárodní ochrany v rámci Dublinského řízení a jeho současné místo pobytu není známe.
21. Ze shora uvedeného má krajský soud za prokázané, že žalobce v březnu 2018 opustil Českou republiku a přemístil se do Belgie, kde požádal o mezinárodní ochranu.
22. Dle § 49a odst. 2 zákona o azylu žadatel o udělení mezinárodní ochrany není oprávněn po dobu řízení o udělení mezinárodní ochrany opustit území. Uvedené ustanovení zapovídá tzv. druhotný pohyb žadatelů o mezinárodní ochranu, tedy situaci, kdy tato osoba opustí území České republiky, např. za účelem dosažení svého původního cílového státu. Žadatel o mezinárodní ochranu však právo volného pohybu po jiných státech nemá a to včetně států schengenského prostoru.
23. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon.
24. Podle § 33 písm. c) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v průběhu řízení vstoupil na území jiného státu. K tomu v projednávané věci, jak plyne ze shora uvedeného, nepochybně došlo, když žalobce opustil území České republiky, přemístil se do Belgie a tam požádal o mezinárodní ochranu.
25. Ze shora uvedených důvodů soud rozhodl o zastavení řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. c) zákona o azylu.
26. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o žalobě zastaveno.

### **Poučení:**

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Hradec Králové 18. září 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.  
samosoudce